

[Ebba Strange]

Et flertal, udvalget med undtagelse af socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer, indstiller lovforslaget til vedtagelse i den affattelse, hvori det foreligger efter anden behandling.

Et mindretal, socialdemokratiets medlemmer af udvalget, vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets tredje behandling.

Et andet mindretal, socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til forkastelse.

Hans Hækkerup (S):

Vi i socialdemokratiet vil gerne redegøre for vores stilling til lovforslaget, efter at vores ændringsforslag blev forkastet ved andenbehandling.

For os er det vigtigt at få gennemført en effektiv beskatning af fonde, men det er ikke ensbetydende med, at vi vil stemme for hvad som helst, og desværre er fondslovforslaget, som det ser ud nu, værre end ingenting. Det er stadig væk sådan, at stifteren af en ny fond kan begunstige sine nulevende efterkommere og én ufødt generation, og det vil i praksis sige i 100 år. For de eksisterende fonde gælder der overhovedet ingen begrænsning, dér gælder privilegierne uindskrænket for efterkommerne i 117 generationer.

Den regel, vi har fået ind om, at familiedlemmerne til stifteren ikke må udgøre et flertal i en fondsbestyrelse, kommer heller ikke til at gælde for eksisterende fonde, og den nye regel om, at fondsmyndigheden udpeger ét medlem af bestyrelsen, kommer også først til at gælde, efterhånden som de nuværende bestyrelsesmedlemmer går af. Der sker faktisk kun mindre begrænsninger i mulighederne for at skabe nye privilegier, og der sker næsten slet ingen begrænsninger i de eksisterende privilegier.

Jeg var derfor meget enig med hr. Bernhard Baunsgaard, da han så tydeligt under andenbehandling sagde, at hvis vi ikke griber ind over for fondsdannelsen og også over for de fonde, der er dannet, har vi skabt en privilegeret stand af familier, en ny adelsklasse med stor økonomisk magt. Jeg er fuldstændig enig i det, det kan ikke være rimeligt, men desværre må jeg også sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at han ikke kendte sin besøgstid. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde også ved andenbehandling, at det ikke

er sidste gang, at der skal lovgives om fonde, og det er vi enige i; så bliver det bare spændende at se, om hr. Bernhard Baunsgaard kender sin besøgstid næste gang.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at forløbet af udvalgsarbejdet yderligere har styrket os i troen på, at vi bør stemme imod dette lovforslag. Når de radikale ensidigt bryder et forlig på et afgørende punkt, ville det være fuldstændig absurd, om socialdemokratiet skulle bære loven igennem alligevel. Sådan leger man ikke med socialdemokratiet.

De radikale har jo interesseret sig meget for, om der var et flertal eller ej. Sandheden er, at der var et klart flertal, men det var altså ikke godt nok til de radikale.

Nu er man så til gengæld i den situation, at denne lov vil blive vedtaget med det snærest tænkelige flertal. Loven vil lige netop kunne redde sig hjem på hr. Maisteds stemme. Det burde give anledning til eftertanke både hos justitsministeren og hos de radikale.

Men dette, at vi altså om et øjeblik stemmer imod denne lovgivning, fordi den er for ringe, fordi der er for mange huller i den, betyder ikke, at vi ikke er til at tale med, når vi til efteråret skal i gang med det, der er det vigtigste, nemlig selve fondsbeskatningsloven. Hvis der dér kan skabes et flertal for en effektiv og rimelig fondsbeskatning, er socialdemokratiet stadig parat til at yde et konstruktivt bidrag.

Leif Hermann (SF):

Socialistisk folkeparti er et af de partier, der har stået bag kravet om en lovgivning på dette område, og det må derfor nok hos det meget lille flertal, der her i løbet af kort tid stemmer lovgivningen igennem, vække til eftertanke, at socialistisk folkeparti siger nej til det, der ligger på bordet.

Vi gør det først og fremmest med den samme begrundelse som socialdemokratiet, nemlig at man ikke vil gribe ind over for den pengeadel, som under andenbehandling bekymrede hr. Bernhard Baunsgaard så voldsomt.

Vi har netop i går fået et svar fra justitsministeriet, der klart og tydeligt bekræfter, at de eksisterende familiefonde faktisk, om end ikke retligt, indtager præcis den samme stilling som de pengefidekommiser, der for-